

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 528/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 23 listopada 2021 roku w sprawie VII K 576/21.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. P.	Oskarżony zanegował swoje sprawstwo i przedstawił nowe okoliczności zdarzenia.	Uzupełniająca wyjaśnienia oskarżonego.	k 243 odw.
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	Uzupełniające wyjaśnienia oskarżonego.	Wersja oskarżonego wymaga sprawdzenia i weryfikacji w ramach ponownego postępowania dowodowego.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Naruszenie przepisu prawa procesowego tj. 171 § 7 kpk	# zasadny # częściowo zasadny	

mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji, gdy zachodziły ku temu podstawy biorąc pod uwagę fakt zatrzymania oskarżonego w stanie nietrzeźwości (ponad 3 promile w wydychanym powietrzu) oraz jego przesłuchania kilka godzin później, kiedy oskarżony w dalszym ciągu znajdował się w stanie nietrzeźwości, a tym samym składał wyjaśnienia w warunkach wyłączających świadomość i swobodę wypowiedzi, co dyskwalifikuje uzyskane w ten sposób wyjaśnienia, jako materiał dowodowy. Faktycznie należy uznać, że organ procesowy w sposób bezprawny wykorzystał stan upojenia alkoholowego oskarżonego, w którym oskarżony nie panował nad własną wolą przy formułowaniu wyjaśnień z uwagi na wyłączną świadomość i

niezasadny

swobodę
wypowiedzi.

Naruszenie przepisu
prawa procesowego
tj. 117 § 2 kpk w
zw. z art. 6 kpk
mające wpływ na
treść zaskarżonego
orzeczenia poprzez
błędne
przeprowadzenie
przez sąd rozprawy
pomimo, iż
oskarżony nie został
skutecznie
zawiadomiony o
jej terminie, co
skutkowało
pozbawieniem
oskarżonego prawa
do obrony.

Wskazane
uchybień bez
wątpienia mogły
mieć istotny wpływ
na treść orzeczenia,
albowiem oskarżony
został pozbawiony
możliwości
zaprezentowania
swojego stanowiska
w trakcie
posiedzenia, w tym
cofnięcia swoich
wyjaśnień złożonych
w stanie
wyłączającym
swobodę
wypowiedzi, w
związku z
pozostawaniem
stanie nietrzeźwości
powodującym
wyłączenie
świadomości i
ograniczającym
zrozumienie praw,
jak i konsekwencji

zarzucanego mu
czynu.

Naruszenie przepisu
prawa procesowego
tj. art. 7 kpk
mające wpływ na
treść zaskarżonego
orzeczenia poprzez
dokonanie dowolnej
oceny

zgromadzonego w
sprawie materiału
dowodowego w
postaci wyjaśnień
oskarżonego
złożonych w toku
postępowania
przygotowawczego
w stanie
wyłączającym

świadomą i
swobodną
wypowiedz ze
względu na fakt
upojenia
alkoholowego
oskarżonego i oceny
tych wyjaśnień jako
wiarygodnych i w
pełni

wartościowych, w
sytuacji gdy dowód
ten jako kluczowy
dowód winy
oskarżonego został
pozyskany z
naruszeniem art.
117 § 2 kpk
przy jednoczesnym
pozbawieniu
oskarżonego
możliwości złożenia
wyjaśnień w toku
postępowania
sądowego.

Naruszenie przepisu
prawa procesowego
tj. art. 366 § 1 kpk

w zw. z art. 7 kpk
poprzez zaniechanie
przez sąd I instancji
wyjaśnienia
istotnych
okoliczności sprawy,
związanych z
wartością krokiew,
a w konsekwencji
dowolne przyjęcie
wyłącznie na
podstawie
głosłownych
twierdzeń
pokrzywdzonej J.
M., iż wartość
utraconych części
krokiew wynosiła
2000 zł, pomimo
tego, że w
aktach sprawy brak
jest jakiegokolwiek
obiektywnego
dowodu
wskazującego na
rynkową wartość
mienia
pokrzywdzonej, co
skutkowało
dowolnym
obciążeniem
oskarżonego
obowiązkiem
naprawienia szkody.
Sąd I Instancji nie
ustalił rzeczywistej
wartości krokiew
albowiem z
uzasadnienia
wyroku wynika, iż
kwestia ta nie
była przedmiotem
ocen prawnych,
co jest niezbędne
do prawidłowego
określenia zasady
odpowiedzialności
za taki czyn i
nałożenia

	<p>obowiązku naprawy szkody.</p> <p>Błąd w ustaleniach stanu faktycznego przyjętego za podstawę orzeczenia mającego wpływ na jego treść a polegającego na przyjęciu, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu opisanego w skarżonym orzeczeniu, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie mogła stanowić podstawy takich ustaleń, jako że materiał został pozyskany z naruszeniem art. 117 § 2 kpk a cały proces toczył się z pozbawieniem oskarżonego prawa do aktywnej obrony, zaś kluczowy dowód winy oskarżonego w sprawie stanowiły jego wyjaśnienia, których oskarżony nie miał możliwości cofnąć w toku rozprawy.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

Zarzuty te zostaną rozpoznane łącznie, co pozwoli zarazem uniknąć powielania tych samych rozważań i ocen.

Przepis art. 6 kpk statuuje jedną z podstawowych gwarancji procesowych oskarżonego, jaką jest prawo do obrony w sensie materialnym, rozumiane jako prawo przeciwstawiania się tezie oskarżenia, jak i prawo do obrony w sensie formalnym, rozumiane jako prawo do korzystania z pomocy obrońcy. Szczególną wagę wspomnianego przepisu obrazuje fakt, iż przenosi on na grunt Kodeksu postępowania karnego unormowanie zawarte w art. 42 ust. 2 Konstytucji RP, jak też w art. 6 ust. 3 lit. c Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Oczywiście prawo do obrony przewiduje uprawnienie oskarżonego do osobistego wykonywania obrony, niezależnie

od tego, czy posiada on obrońcę i czy obrońca ten jest obecny w czasie czynności, w trakcie której oskarżony chciałby osobiście działać. Prawo do aktywnej obrony obejmuje także prawo oskarżonego do osobistego udziału w rozprawie głównej, gwarantowane w art. 117 § 1 kpk, zgodnie z treścią którego każdego uprawnionego do wzięcia udziału w czynności procesowej zawiadamia się o jej czasie i miejscu.

Tymczasem oskarżony został pozbawiony możliwości udziału w postępowaniu przed sądem I instancji, jak również wyznaczenia obrońcy z wyboru, czy wnioskowania o obrońcę z urzędu, gdyż nie został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy głównej. Wskazane uchybienie bez wątpienia mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, albowiem oskarżony nie miał możliwości zaprezentowania swojego stanowiska

w trakcie rozprawy głównej, w tym cofnięcia swojego oświadczenia zawartego w pierwszych wyjaśnieniach o przyznaniu się do winy.

We wniesionej apelacji strona wykazała, że oskarżony neguje sprawstwo i w związku z tym chciałby uzupełnić i zweryfikować postępowanie dowodowe oraz w jaki sposób, co potwierdza, iż naruszenie prawa do obrony w zaistniałe w postępowaniu przed sądem I instancji było rażące i miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia.

Dodatkowo na rozprawie apelacyjnej zostały ujawnione nowe okoliczności wynikające ze złożenia uzupełniających wyjaśnień oskarżonego, w których zakwestionował swoje sprawstwo, wskazał w tym zakresie nowe okoliczności (udział w przestępstwie innych osób, w tym

jednej przez niego zindywidualizowanej wymagające weryfikacji i oceny w ponownym postępowaniu), odniósł się do warunków, w jakich składał wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznał się do winy. W odniesieniu do kwestii zakresu przeprowadzanych dowodów uchylenie wyroku może nastąpić wtedy, gdy jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Przyjąć należy, że ponowienie przewodu w całości jest konieczne nie tylko w sytuacji, gdy sąd pierwszej instancji przeprowadził w sposób wadliwy, niedopuszczalny lub nieprawidłowy wszystkie dowody, bądź nie przeprowadził ich wcale, ale również gdy nieprawidłowe przeprowadzenie większości dowodów w sądzie pierwszej instancji spowoduje niemożność poddania ocenie tych prawidłowo przeprowadzonych. Takie cechy miałyby postępowanie, w którym

przeprowadzono by
jedynie
poszczególne
dowody w sposób
prawidłowy, tak że
nie można by
było dokonać ich
oceny w kontekście
jakichkolwiek
innych prawidłowo
przeprowadzonych
dowodów (art. 7 kpk
w zw. z art. 8
kpk). Postępowanie
dowodowe, w
wyniku którego nie
można dokonać
ustaleń, gdyż każdy
z dowodów musi
być oceniany w
całkowitym
wzajemnym
oderwaniu od siebie,
powinno być
powtórzone w
całości. Zachodzi
wówczas
konieczność
uchylenia wyroku,
którą tłumaczyć
trzeba tym, że
postępowanie
dowodowe w ogóle
nie spełniło swego
celu w postaci
zgromadzenia
materiału
niezbędnego do
dokonania ustaleń
faktycznych. W tej
sytuacji sąd drugiej
instancji musiałby
w postępowaniu
apelacyjnym
przeprowadzić
wszystkie dowody
ściśle niezbędne
do merytorycznego
orzeczenia co do
zasadniczego

przedmiotu procesu;
stan taki należałoby
uznać za
powodujący
konieczność
ponowienia
przewodu sądowego
w pierwszej
instancji. W
konkluzji,
prawidłowe
przeprowadzenie
choć jednego
dowodu przez sąd
pierwszej instancji
nie powinno
stanowić przeszkody
do uznania, że
zachodzi
konieczność
ponowienia
postępowania
dowodowego w
całości przez tenże
sąd. Jeżeli w
ustawie jest mowa o
konieczności
przeprowadzenia na
nowo przewodu
przez sąd pierwszej
instancji w całości,
to tę niemożność
należy oceniać w
kontekście całego
materiału
dowodowego
sprawy, nie zaś jego
części.

Taka sytuacja
zachodzi w niniejszej
sprawie;
postępowanie
dowodowe nie
spełniło zakładanej
funkcji w postaci
zgromadzenia
materiału
niezbędnego do
dokonania ustaleń

faktycznych i oceny dowodów.

Nieprzeprowadzenie w sposób prawidłowy dowodów w sądzie I instancji powoduje niemożność poddania ocenie tych przeprowadzonych. Zachodzi więc konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku, gdyż braki dowodowe powodują niemożność ustalenia stanu faktycznego i oceny dowodów już przeprowadzonych.

Art. 436 kpk pozwala sądowi odwoławczemu ograniczyć rozpoznanie środka odwoławczego tylko do poszczególnych uchybień, podniesionych przez stronę lub podlegających uwzględnieniu z urzędu, jeżeli rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania. W rozpatrywanej sprawie sąd II

<p>instancji uznał, że zaistniało uchybienie podniesione przez skarżącego, mianowicie naruszenie prawa do obrony, powodujące konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, wobec czego bez naruszenia art. 433 § 2 kpk mógł ograniczyć rozpoznanie apelacji przede wszystkim do tego uchybienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim; ewentualnie o jego zmianę i uniewinnienie oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk sąd odwoławczy może uchylić zaskarżone orzeczenie i przekazać sprawę sądowi I instancji do</p>		

ponownego rozpoznania tylko w jednym z trzech przypadków: zaistnienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych, konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości oraz wówczas, gdy wydanie wyroku reformatoryjnego naruszyłoby regułę ne peius, wskazaną w art. 454 § 1 kpk. Przewidziana w art. 437 § 2 kpk konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości jako powód uchylecia przez sąd odwoławczy zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zachodzi wówczas, gdy orzekający sąd pierwszej instancji naruszył przepisy prawa procesowego, co skutkowało, w realiach sprawy, nierzetelnością prowadzonego postępowania sądowego, uzasadniającą potrzebę powtórzenia (przeprowadzenia na nowo) wszystkich czynności

procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie pierwszej instancji.

W postępowaniu pierwszoinstancyjnym doszło do takiego naruszenia norm prawa procesowego, które w realiach konkretnej sprawy, podważa rzetelność tego postępowania, co przemawia za powtórzeniem wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie I instancji.

Rozpatrywanie wydania wyroku uniewinniającego jest aktualnie przedwczesne z uwagi na konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności

ROZSTRZYGNIĘCIE**5.
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocyZwięźle o powodach
utrzymania w mocy**1.8. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmianyZwięźle o powodach
zmiany**1.9. Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji****1.1.7. Przyczyna,
zakres i
podstawa
prawna
uchylenia**

5.3.1.1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
Powody te zostały wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia.			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Przy ponownym rozpoznaniu sprawy			

sąd I instancji
przeprowadzi
ponownie
postępowanie
dowodowe
uwzględniając
powyższe uwagi,
rozważy argumenty
środka
odwoławczego.
Przeprowadzenie
postępowania
dowodowego
powinno nastąpić
w rozszerzonym
zakresie wskazanym
przez środek
odwoławczy-
niezbędnym do
rozstrzygnięcia
sprawy i
wynikającym z
zasady prawdy (art.
2 § 2 kpk),
co obejmuje również
ustalenie
rzeczywistej
wartości
skradzionego
mienia. Po
przeprowadzeniu
dowodów sąd oceni
je we wzajemnym
powiązaniu, rozważy
wszystkie
okoliczności
przemawiających
zarówno na korzyść,
jak i na niekorzyść
oskarżonego; musi
mieć też na
względzie pośredni
zakaz reformationis
in peius. Sąd
merytoryczny
decydując się na
dokonywanie
własnych ustaleń
faktycznych
powinien mieć na

<p>uwadze treść wszystkich dowodów zgromadzonych w toku procesu i rozważyć znaczenie istotnych okoliczności, które z nich wynikają. Sytuacja procesowa oskarżonego nie jest przesądzona, W dalszym ciągu sąd I instancji procedować będzie w granicach wyznaczonych przez art. 7 kpk, a więc według zasady swobodnego uznania sędziowskiego.</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

<p>1.11. Granice zaskarżenia</p>	
---	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana